

L'ENQUESTA DEL DESERT

per CONXA ADELL I CARDELLACH,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Després de ser batejat per Joan, Jesús té via lliure per començar a predicar la vida nova i plena que Déu ofereix. És el que més desitja: mostrar el Regne del seu Pare. El moment és seriós i important en la història, cal preparar-se bé i, en comptes d'actuar, va a pregar llargament.

La primera frase d'avui és important perquè senyala que és l'Esperit qui mena Jesús al desert; Marc, amb la influència de Pere, ho expressa més gràficament: l'Esperit empeny Jesús al desert. L'evangelista d'avui, però, marca l'objectiu: «l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés». I, efectivament, el diable li fa una enquesta amb tres propostes diferents, a les quals Jesús sempre respon amb tres respostes iguals: Déu, basant-se en totes tres en l'Escriptura.

Al desert, qui feia el recés, no era només Jesús, sinó tota la Trinitat: l'Esperit que guia, Jesús que es deixa guiar i el Pare que és defensat per Jesús.

Al començament de la primera història de salvació, el diable hi juga un paper molt important amb Adam i Eva, i se'n surt. Al començament de la segona història de salvació, també hi juga un paper molt important amb Jesús, i no se'n surt.

Si Jesús guanya l'enquesta és perquè se sent fermament arrelat en el Pare. Sap d'on ve i sap on va. El diable, que també sap d'on ve, el tempta justament en allò que per a Jesús és més vital: «si ets fill de Déu...», o sigui, «si aquell a qui anomenes Pare és de debò el teu Pare...».

Realment el dimoni en sap i ens punxa i ens fa dubtar a cadascun en allò que estimem més. Abans d'ensenyar-nos el parenostre, ja ens ha mostrat com no hem de caure en la temptació. Jesús s'ha volgut fer tan home, que comença patint allò que per a nosaltres és tan molest: sentir-nos temptats.

Per defensar el seu Pare, Jesús podia haver fet allò que se li demanava: convertir les pedres en pans, tirar-se daltabaix amb la seguretat que els àngels del Pare el recollirien i ser amo i Senyor de tot el món des de la prepotència.

Què fa, doncs, Jesús? Actuar tal com és. Ell que és la Paraula, respon amb la Paraula de l'Escriptura. No necessita defensar-se amb fets. Si el Pare va crear el món amb la Paraula. Ell, el Fill, amb la Paraula venç el món del mal que mai no va voler el Pare.